advokatnævnet

København, den 08.07.2026 **Sagsnr. 2026-724**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat Rasmus Munch Søndergaard på vegne af […], og [klager] på egne vegne og på vegne af sin klient modklaget over advokat Rasmus Munch Søndergaard, København.

Klagens tema:

[…]

[Klager] har på egne vegne og på vegne af sin klient modklaget over, at advokat Rasmus Munch Søndergaard har tilsidesat god advokatskik ved at være gået videre, end berettigede hensyn til klientvaretagelsen tilsiger, ved at have overtrådt persondatalovgivningen, ved i en telefonsamtale at have virket truende samt ved at have sammenblandet egne interesser i en klagesag med klientens interesser i den underliggende sag.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 20. januar 2026.

Modklagen er modtaget i Advokatnævnet den 23. februar 2026.

Advokatnævnets delafgørelse:

Hovedklagen
[…]

Modklagen
Klagen over brud på persondatalovgivningen
Advokatnævnet afviser denne del af klagen, herunder det forhold, at advokat Rasmus Munch Søndergaard også sendte sin adfærdsklage med bilag til [advokat A], fordi klager over brud på persondatalovgivningen i hvert fald i første omgang henhører under Datatilsynet.

Reglen om, at Advokatnævnet på denne måde kan afvise en klager på dens beskaffenhed, fremgår af § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Trusler i en telefonsamtale den 1. maj 2025
Advokatnævnet afviser denne del af modklagen, fordi nævnet finder, at det ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at advokat Rasmus Munch Søndergaard har tilsidesat god advokatskik ved sin sprogbrug og adfærd i telefonsamtalen med [klager] den 1. maj 2025. Advokatnævnet har i den forbindelse lagt vægt på særligt, at det er [klager], der skal godtgøre, at advokat Rasmus Munch Søndergaard gik videre end berettiget, herunder ved at virke truende. Det forhold, at [klager] fandt telefonsamtalen ubehagelig, udgør ikke tilstrækkelig dokumentation for, at advokat Rasmus Munch Søndergaard under telefonsamtalen tilsidesatte god advokatskik.

Reglen om, at Advokatnævnet på den baggrund kan afvise en klage fremgår af retsplejelovens § 147 b, stk. 3, samt § 10, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Sagsfremstilling:

Under henvisning til ovenstående delafgørelse er nærværende sagsfremstilling afgrænset til at vedrøre en redegørelse for parterne i klagesagen og den underliggende konflikt, samt den del af hovedklagen, der vedrører […]. Sagsfremstillingen er vedrørende modklagen afgrænset til at omfatte klagen over uberettiget klientvaretagelse og klagen over sammenblanding af egne interesser i en klagesag med klientens interesser i den underliggende sag.

[Klager], der blev beskikket som advokat i […], arbejdede forud herfor som leder […] i [kommune A].

[Klager] er gift med [advokat A], […].

[Advokat A] var frem til 2009 samlevende med [NN], og parret fik under samlivet en søn.

Efter at [NN] og [advokat A] ophævede samlivet, indledte [NN] og [X] et forhold. Under samlivet fik [NN] og [X] et barn.

[NN] og [X] ophævede samlivet på grund af uoverensstemmelse, og der har efterfølgende været en voldsom konflikt mellem dem i relation til forældremyndigheden over og samværet med fællesbarnet.

[Klager] har oplyst, at hun, da hun mødte [advokat A], fik en vis berøring med forholdene hos [NN] og [X], og den konflikt, som var mellem parterne, og at hun som bonusmor forsøgte at skærme bonusbarnet og [NN], som [klager] havde en normal og uproblematisk relation til.

[Klager] har endvidere oplyst, at hun formentlig primo 2018 i privat sammenhæng hjalp [NN] med at indgå en samværsaftale med [X] på Familieretshusets samværsblanket.

Mens [klager] var leder […] i [kommune A], blev hun i oktober 2018 involveret en voldsom konflikt mellem [NN] og [X] og deres fællesbarn. [Klager] har oplyst, at hun i sit og [advokat A]s hjem blev opsøgt af [NN], idet [X], da parterne havde mødt hinanden på en genbrugsplads, havde fremsat trusler af særdeles alvorlig karakter. [Klager] besluttede, at hændelsen skulle anmeldes til den sociale døgnvagt, da truslen vedrørte [NN] og [X]s fællesbarn. Der blev i den forbindelse udarbejdet en politirapport af 21. oktober 2018. Af den fremgår bl.a., at anmelderen var […] i [kommune A] [klager].
[…]
[Klager] har oplyst, at hun herefter ikke havde yderligere med sagen at gøre.

Den 5. september 2023 indtrådte [klager] som advokat for [NN] i sagen om forældremyndighed over og samvær med det barn, som [NN] har med [X]. [Klager] har oplyst, at der er tale om en kompleks sag med mange elementer, og at konfliktniveauet mellem parterne er meget højt. Sagen om forældremyndighed og samvær blev afgjort ved dom afsagt den 18. december 2024, hvor [familieretten] bestemte, at den fælles forældremyndighed skulle opretholdes, men at der ikke skulle fastsættes samvær mellem [X] og det barn, som han har med [NN].

Advokat Rasmus Munch Søndergaard indtrådte som advokat for [X] efter dommen af 18. december 2024. Advokat Rasmus Munch Søndergaard anmodede på vegne af [X] om, at Familieretshuset genoptog sagen, hvilket Familieretshuset afviste den 2. januar 2026.

Den 20. januar 2026 indgav advokat Rasmus Munch Søndergaard på vegne af [X] en klage over [klager].

Den […] lagde advokat Rasmus Munch Søndergaard en ca. 28 minutter lang video på Facebook. I videoen omtaler og dokumenterer advokat Rasmus Munch Søndergaard den adfærdsklage, som han har indgivet over [advokat A] og [klager].

Den 23. februar 2026 modklagede [klager] på egne vegne og på vegne af [NN] over advokat Rasmus Munch Søndergaard.

Advokat Rasmus Munch Søndergaard kontaktede den 27. april 2026 telefonisk

[klager], og advokat Rasmus Munch Søndergaard har oplyst, at han i telefonsamtalen fremkom med et forligstilbud.

[Klager] skrev samme dag en e-mail til advokat Rasmus Munch Søndergaard. Af denne fremgår bl.a.:

"*Du har i dag henvendt dig telefonisk til mig, da du ønskede at indgå forlig i sagen vedr. min klient [NN] og din klient [X] – som et slags samlet forlig, som også omfattede dine klager over mig og [advokat A] og din uoploadede video heraf på din Facebook profil. Som jeg forstod det inkluderede forligsforslaget tillige, at jeg – og [advokat A] – tillige skulle opgive vores klager over dig til Advokatnævnet.*

Jeg kan konstatere, at du har bedt om fristforlængelse for din duplik i sagen, hvor jeg og min klient [NN] har klaget til Advokatnævnet over din adfærd, med den begrundelse, at du har: "fremlagt forslag til forlig af sagerne for Advokatnævnet, samt den underliggende sag mellem [X] og [NN], og at jeg har modtaget besked om, at mulighederne for at finde en samlet mindelig løsning vil blive undersøgt og overvejet"

Dette er ikke korrekt. Jeg tilkendegav på intet tidspunkt i telefonsamtalen, at jeg var positiv overfor dit "forligsforslag". Og jeg har ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at jeg ville undersøge og overveje dit forligsforslag. Jeg lyttede til, hvad du sagde, og opsummerede hvad du "tilbød" og hvad du ville "have", og jeg sagde flere gange, da du oplyste, at du, på baggrund af vores samtale, ville bede Advokatnævnet om en fristforlængelse, at jeg ikke kunne se, at disse sager havde sammenhæng, og at jeg ikke havde nogen kommentarer til, at du ville bede om fristforlængelsen.

Jeg må ærlig talt sige, at jeg er målløs over din henvendelse og dine forslag !

Du foreslog, at vi alle - herunder [advokat A], som intet har med den underliggende sag at gøre – skulle sætte os omkring et bord og se, om vi kunne finde FRED. Du oplyste, at din klient ønskede at opnå en eller anden form for kontakt med barnet i den underliggende sag, hvad enten det var en kort snak eller et støttet samvær i kommunalt regi. Til gengæld "tilbød" du at trække klagerne over både mig og [advokat A] tilbage, at slette den video, du har lagt på din Facebook side og at melde offentligt ud på dine sociale medier, at [advokatfirma A] var et særdeles godt og tillidsfuldt advokatfirma. Du ville også tilbyde, at din klient ville ophøre med at opsøge barnet i den underliggende sag på gader og stræder, som han gør nu. Og du oplyste, at du så også håbede, at jeg og [advokat A] ville opgive modklagen mod dig.

Ovennævnte "tilbud" er en helt utilbørlig sammenblanding af sager og interesser og et forsøg på at presse mig som advokat til at varetage mine egne personlige

interesser for at "undgå" en sag i nævnet, undgå en video på nettet og undgå endnu en dårlig omtale af [advokatfirma A] over min klients interesser. Dette kunne jeg aldrig finde på at lade få indflydelse på mit arbejde ! Man kunne jo få det indtryk, at du oprindeligt indgav klagen i nævnet for at opnå noget i den underliggende sag, når du nu kommer med dette forslag.

Derudover indblander du igen [advokat A] i sagen. Han har fortsat ingen klientrelation til min klient og ingen relation til din klient.

For en god ordens skyld kan jeg oplyse, at min klient ikke er interesseret i at indgå et forlig om samvær mellem din klient og barnet. Retten har afsagt dom i december 2024, og min klient er enig i dommen. Min klient er tillige chokeret over, at du blander tingene samme på denne måde. Og selvom hun også ønsker, at du fjerner videoen på nettet, så vil det aldrig være noget, hun vil "handle" for samvær mellem din klient og barnet.

Jeg ser således på ingen måde, at vi kan tale videre om dit forslag. Jeg vil dog opfordre dig til at tale med din klient om at undlade at opsøge barnet, som du selv var inde på, idet barnets hverdag er væsentligt påvirket af, at han gør det."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Hovedklagen
[…]

Modklagen
Advokat Rasmus Munch Søndergaard har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at modklagen er et forsøg på at straffe ham og gøre indgreb i hans ytringsfrihed.

Videooptagelsen og uberettiget klientvaretagelse
Advokat Rasmus Munch Søndergaard har vedrørende denne del af klagen særligt anført, at ytringsfriheden ikke blot sikrer ukontroversielle eller ubetydelige ytringer, men også dem som fornærmer, chokerer og forstyrrer. Ytringsfriheden er central for advokater, der har en helt særegen rolle i retssamfundet, og som skal fremme retfærdighed og modvirke uret. Trods dette har Advokatnævnet en ganske indholdsløs praksis, som ikke yder advokaters ytringsfrihed nogen reel beskyttelse. Således fremgår bl.a. følgende af en kendelse i nævnets sagsnr. 2025-2320:

"*Advokatnævnet bemærker, at bestemmelsen i retsplejelovens § 126, stk. 1, om iagttagelse af god advokatskik kan indebære en begrænsning af advokaters ytringsfrihed. Som fastslået i bl.a. Højesterets dom af 28. november 2011 (UfR*

2012.616), må denne begrænsning generelt anses for nødvendig i et demokratisk samfund for at beskytte andres rettigheder."

Præmisserne er udtryk for, at Advokatnævnet har givet sig selv grønt lys til at gøre indgreb i advokaters ytringsfrihed og er frie og ubundne i skønnet over, hvorvidt en given ytring er i strid med god advokatskik eller ej. I den forbindelse bemærkes det, at Advokatnævnet ud over advokater bl.a. består af dommere, hvilket er med til at udfordre advokaters uafhængighed.

Advokat Rasmus Munch Søndergaard har videre gjort gældende, at videoens centrale tema er det danske retssystems systematiske tilsidesættelse af menneskerettighederne i børnesager og oplysninger om, hvordan forældrefremmedgørelse udgør et voldsomt overgreb på børn. Dette har offentlig interesse og er - og har i flere år været - centralt i den politiske og juridiske debat. Det bestrides, at videoen har til formål at promovere advokat Rasmus Munch Søndergaard.

Advokat Rasmus Munch Søndergaard har videre gjort gældende, at såfremt nævnet pålægger ham en sanktion, vil dette krænke EMRK art. 10. Advokat Rasmus Munch Søndergaard har i den forbindelse særlig henvist til præmis 513 i den officielle vejledning til EMRK art. 10, hvoraf følgende fremgår:

"*513. Indeed, the Court considers it inconceivable that there should be no prior or contemporaneous discussion of the subject matter of trials, be it in specialised journals, in the general press or amongst the public at large. Not only do the media have the task of imparting such information and ideas; the public also has a right to receive them (Bédat v. Switzerland [GC], 2016, § 51; SIC - Sociedade Independente de Comunicação v. Portugal, 2021, § 58; Mesić v. Croatia (no. 2), 2023, § 64).*"

Advokat Rasmus Munch Søndergaard har ikke således blot ret til at offentliggøre sine tanker, men offentligheden har også ret til at modtage og høre hans tanker. Hvis Advokatnævnet ikke vurderer disse anbringender i afgørelsen, overtræder nævnet forvaltningslovens § 24 om begrundelser og krænker ERMK art. 10.

Sammenblanding af egne interesser med klientens interesser i den underliggende sag
Advokat Rasmus Munch Søndergaard har vedrørende denne del af modklagen gjort gældende, at det alene kan henføres til [advokatfirma A], hvis der er sket en sammenblanding af interesser. Den rådne sammenblanding af interesser indtraf fra det uhellige øjeblik, hvor [klager] indtrådte som advokat for [NN], selv om hun tidligere havde haft myndighedsansvar og medierende indflydelse på sagen.

Indklagede:

Hovedklagen
[…]

Modklagen
[Klager] har på egne vegne og på vegne af sin klient, [NN], påstået, at advokat Rasmus Munch Søndergaard har tilsidesat god advokatskik ved at være gået videre, end berettigede hensyn til klientvaretagelsen tilsiger.

Videooptagelsen og uberettiget klientvaretagelse
[Klager] har til støtte for den del af klagen, der vedrører uberettiget klientvaretagelse særligt gjort gældende, at advokat Rasmus Munch Søndergaard i den video, som er lagt på Facebook, har offentliggjort størstedelen af den adfærdsklage, som han har indgivet til Advokatnævnet over bl.a. [klager]. Der refereres til detaljer, som åbenbart er egnede til, at de involverede parter i den underliggende tvist kan genkende sagen. Det udgør en unødig krænkelse af [NN], at sagen beskrives offentligt.

Derudover offentliggør advokat Rasmus Munch Søndergaard diverse urigtige oplysninger om [klager], herunder at hun skulle været blevet fyret fra [kommune A] på grund af [X]s sag, ligesom advokat Rasmus Munch Søndergaard anklager [klager] for at have skaffet sig adgang til fortrolige oplysninger, som var uvedkommende for hende. Påstandene fremsættes mod bedre vidende og fremsættes med det mål at sætte [klager] i et dårligt lys – nu som udøvende advokat – samt formentlig med henblik på, at advokat Rasmus Munch Søndergaard kan promovere sig selv.

Klagen dokumenteres i en video, hvor advokat Rasmus Munch Søndergaard i generelle vendinger harcelerer over det danske retssystems – efter hans opfattelse – systematiske krænkelse af menneskerettighederne i børnesager og advokaters fremme af forældrefremmedgørelse. Alt kædes sammen med en adfærdsklage mod bl.a. [klager], hvilket er dybt og helt unødvendigt krænkende.

Videoen er pr. den […] blevet vist […].

Formålet med modklagen er ikke at fratage advokat Rasmus Munch Søndergaards ytringsfrihed. Formålet er at minde advokat Rasmus Munch Søndergaard om, at ytringsfrihed kommer med et ansvar, og at der derfor i et demokratisk retssamfund naturligvis er grænser, som advokater i særlig grad skal være opmærksomme på.

Advokater har ytringsfrihed, men advokaters ytringsfrihed er underkastet begrænsninger, jf. UfR 1996.449 V og UfR 2012.616 H. Advokater er forpligtede til at kommunikere på en måde, der ikke udsætter andre, herunder advokater for en unødig krænkelse. Dette fremgår ligeledes af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. I den forbindelse gøres det særligt gældende, at

advokat Rasmus Munch Søndergaard promoverer egne holdninger, og at der ikke er tale om ytringer, som han som advokat fremfører på sin klients vegne og i sin klients interesse. Tværtimod er der tale om, at advokat Rasmus Munch Søndergaard hænger kolleger ud i offentligheden vedrørende forhold, som hverken domstolene eller Advokatnævnet har forholdt sig til. På denne måde hæver advokat Rasmus Munch Søndergaard sig selv op over retssamfundet og gør sig selv til en ulegimiteret dommer. Videoen har alene til formål at promovere advokat Rasmus Munch Søndergaard på andre advokaters bekostning.

Sammenblanding af egne interesser med klientens interesser i den underliggende sag
[Klager] har til støtte for denne del af klagen gjort gældende, at advokat Rasmus Munch Søndergaards forligsforslag den 27. april 2025 både omfatter den underliggende sag og sagerne ved Advokatnævnet. Herved har advokat Rasmus Munch Søndergaard tilsidesat god advokatskik, idet han har foretaget en helt utilstedelig sammenblanding af interesser, idet han ønsker at indgå en "handel" om de verserende adfærdsklager ved Advokatnævnet i sammenblanding med den underliggende tvist.

Advokat Rasmus Munch Søndergaard agerer derfor ikke uafhængigt, men foretager en åbenbar sammenblanding mellem sin klients interesser og egne interesser. Derfor har advokat Rasmus Munch Søndergaard optrådt uværdigt, og han har anvendt utilbørlige midler for at opnå sit mål. Advokat Rasmus Munch Søndergaard udviser ikke hensyn eller respekt for hverken [klager] eller [NN], og advokat Rasmus Munch Søndergaard kender ikke grænserne for, hvad der er legitim interessevaretagelse.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Hovedklagen
[…]

Modklagen
Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Videooptagelsen og uberettiget klientvaretagelse
Advokatnævnet bemærker, at bestemmelsen i retsplejelovens § 126, stk. 1, om

iagttagelse af god advokatskik kan indebære en begrænsning af advokaters ytringsfrihed. Som fastslået i bl.a. Højesterets dom af 28. november 2011 (UfR 2012.616) må denne begrænsning generelt anses for nødvendig i et demokratisk samfund for at beskytte andres rettigheder. Det må dog vurderes i det enkelte tilfælde, om det indgreb i advokatens ytringsfrihed, som følger af reglerne om god advokatskik, herunder sanktionen, står i rimeligt forhold til formålet med begrænsningen, dvs. om indgrebet er proportionalt.

Det følger endvidere af Advokatnævnets praksis, at der må tillægges en advokat ganske vide grænser for at fremkomme med ytringer om advokatens og klientens opfattelse af en sags faktiske og retlige omstændigheder, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte klientens sag.

I den video, som advokat Rasmus Munch Søndergaard lagde på Facebook den […], redegør han bl.a. for sit syn på danske domstoles praksis i børnesager, som han mener er i strid med EMRK. Endvidere anfører advokat Rasmus Munch Søndergaard, at det er hans opfattelse, at der er advokater, der i deres virke fremmer forældrefremmedgørelse. Disse ytringer udgør ikke i sig selv en tilsidesættelse af god advokatskik.

Det er imidlertid i denne sammenhæng, at advokat Rasmus Munch Søndergaard som advokat med enkelte undtagelser dokumenterer den klage, som han har indgivet til Advokatnævnet. Dokumentationen af klagen sker med navns nævnelse af [klager], der repræsenterer modparten, og klagen indeholder så mange oplysninger om den underliggende sag, at der er en betydelig risiko for, at parterne kan identificeres. Klagen dokumenteres i en video, som er offentligt tilgængelig på Facebook, uden at dette sker som led i varetagelsen af en klients sag. Når dette videre sammenholdes med, at klagen indeholder udokumenterede oplysninger om [klager]s adgang til sagsakterne i [NN] og [X]s sag og årsagen til, at hun stoppede som chef […] i [kommune A], er advokat Rasmus Munch Søndergaard herved gået langt videre end berettiget, og advokat Rasmus Munch Søndergaard har derfor groft tilsidesat god advokatskik i denne del af modklagen.

Sammenblanding af egne interesser med klientens interesser i den underliggende sag
Advokatnævnet finder, at det ikke med den klarhed, som er nødvendig for at anse god advokatskik for tilsidesat, er godtgjort, at advokat Rasmus Munch Søndergaard har sammenblandet egne interesser med sin klients interesser ved at have foreslået en samlet løsning på sagerne. Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at selv om advokat Rasmus Munch Søndergaard ikke har fået medhold i den klage, som han har indgivet på vegne af [X], finder nævnet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at anse adfærdsklagen som værende chikanøs.

Advokatnævnet frifinder derfor advokat Rasmus Munch Søndergaard for denne del

af modklagen.

Konklusion i modklagen
Advokatnævnet finder, at advokat Rasmus Munch Søndergaard i det ovenfor anførte omfang groft har tilsidesat god advokatskik.

Advokat Rasmus Munch Søndergaard er ved Advokatnævnets kendelse af 26. marts 2026 pålagt en bøde på 10.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Efter det af [klager] oplyste, er videoen, der blev lagt på Facebook den […]. Forholdet i nærværende sag er derfor begået både før og efter ovennævnte kendelse af 26. marts 2026. Dette betyder, at sanktionen i nærværende sag skal udmåles som en delvis tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89, idet kendelsen af 26. marts 2026 også skal tillægges gentagelsesviking ved sanktionsudmålingen. Da Advokatnævnet som udgangspunkt anvender absolut kumulation ved bødefastsættelse – det vil sige absolut sammenlægning af bøderne uden et samlet fradrag – har dette ikke betydning for bødens størrelse, men det betyder, at den her fastsatte bøde ikke vil blive talt med som et selvstændigt gentagelsestilfælde, hvis nævnet i en eventuel senere sag skal fastsætte en bøde i anledning af nye forhold.

Som følge af det anførte og henset til, at der er tale om en grov tilsidesættelse, pålægger Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat Rasmus Munch Søndergaard en delvis tillægsbøde på 40.000 kr.

Advokat Rasmus Munch Søndergaard kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[…]

Modklagen afvises for en del og i øvrigt pålægges advokat Rasmus Munch Søndergaard en delvis tillægsbøde på 40.000 kr.

På nævnets vegne

Anne Schultz-Nielsen